

VERŠE OD SRDÍČKA

Copak asi patří do "NAŠEHO SVĚTA?"

Na to nám nestačí jenom jedna věta.

Do veršů se vejde například rodina
nebo sport, co hraji, když skončí hodina.

Dále kamarádi, které každý máme,
ale i zvířátka, o něž se staráme.

Také malé město, kde žijeme rádi.

Prostě všecko co nás na srdci pohladí.

Můj domácí mazlíček

Chloupek - krásné koťátko,
to je moje zvířátko.
Kožíšek zrzavý,
jak mravenec rezavý.
Očka jako korálky,
stále hledí do dálky.
Myšičku za rohem uloví,
zakousne si ji ve křoví.

Moje želva Želvína
kouká na mě ze mlýna.
Ona nejí bobule,
ale dobré granule.
Pod lampou se vyhřívá,
po terárku pobíhá.
Někdy mi však uteče,
zrovna, když mamka peče.
Píšu u ní úkoly
a počítám do školy.
Zaleze si do domečku,
sleduje, kam ťuknu tečku.

Můj pes dělá hluk,
když má kost, tak ani muk.
Na dvorku pak sedí,
na motorku hledí.
Taťka u ní klečí,
hafan zlostně vrčí.
Brání svoji boudu,
uvnitř masa hroudu.

Naše morčátko
je pěkné zvířátko.
Ve veliké šedé kleci
ohryzává všechny věci.
Sem tam rychle pobíhá,
a pak seno posnídá.
Když mu dám zrní,
spokojeně vrní.
A když přidám piliny,
udělám z nich peřiny.

Jsme rodina Ježkova,
co zvěřinec doma má.
Vlastníme tři akvárka,
v nich spinkají zvířátka.
Leží, leží celý den,
až navečer vyjdou ven.
Hraví křečci u nás žijí,
navzájem se vždycky myjí.
Maličcí se narodili,
chlupatí pak celí byli.
Bílý kožich, malá těla,
velkou radost jsem z nich měla.
Když dám do misky granule,
mají tváře jak bambule.
Potom běhají v kolečku,
aby si udrželi kondičku.

Moje zájmy

To, jak trávím volný čas,
nezažil snad nikdo z vás.
Když vyrazím na lyže,
vím, že budou potíže.
Na stadion kopnu míč,
všichni radši běží pryč.
Když zdolávám slalom s pukem,
tak bojuji s vlastním tukem.
Doma hraji na kytaru,
rodiče si drží hlavu.
A mé ranní zpívání
sousedům strach nahání.

K obědu si dám sekanou,
pak si rád zahraji kopanou.
Nakopnu gumový míč
a letí obloukem pryč.
Když zkouším v zimě hokej,
všichni na mě křičí - makej.
Ani lyže nejsou dřina,
při slalomu je však zima.
Doma vezmu ovladač,
zapnu nový počítač.
Potom jen tak lenoším,
ráno dlouho spím a spím.

V ruce malá knížka,
na obalu myška.
Ležela dlouho v krabici,
teď stojí u mě na polici.
Je to krátké čtení,
ale dlouhé snění.
Během něj vždy na hodinku
dopřeji si odpočinku.
Tancuji a maluji,
čtení mám však raději.

Ve svém volnu sportuji
a nejvíce lyžuji.
Jezdit v mrazu není prima,
chtělo by to změnit klima.
Taky chodím na florbal,
rád poslouchám festival.
Dále chovám zvířátka,
pečuji o koťátka.
Na chatě pak rybařím,
oběd z ryby uvařím.
Doma pustím televizi,
nevnímám a párky mizí.
Tohle dělám celý den
a program je naplněn.

Ráno se chystám na kopanou,
věřím, že soupeři gól dostanou.
Prohráváme jedna nula,
na paty se lepší smůla.
Nevzdáme se, jdeme dál,
výhru by si trenér přál.
Jupí, branka padla,
soupeřovi brada spadla.

Moje město

Dvůr Králové nad Labem
okouzlí tě pohledem
třeba i na Krkonoše.
Vidím je, když jsem ve sprše.
Sem tam kouknu na Labe,
čekám, co tam poplave.
Zjara řeka rychle teče
a v létě se sotva vleče.
Přes řeku tu máme mosty,
podél silnic dlouhé cesty.
U radnice zaparkuješ,
u kašny si odpočineš.

Dvůr je naše bydliště,
buď dům nebo sídliště.
Ve městě jsou školy, školky,
chodí do nich kluci, holky.
Kolem naší radnice
vede úzká silnice.
Máme pěkné náměstí,
tam turisty pohostí.
Jsou tu také banky
i maličké krámky.

Malý dvorský pivovar
je pro táty velký dar.
Dále firmu Carlu máme,
sladkost od ní ochutnáme.
Když parkuješ u JUTY,
nedostaneš pokuty.
Této známé fabrice
daří se práce velice.
Kvalitní umělé trávnický
posílají až do Afriky.

O kultuře jen pár vět,
stojí tady kino Svět.
A divadlo Hankův dům
je lepší než muzeum.
Navštiv Šindelářskou věž,
ihned do ní rychle běž.
Staré městské hradby máme,
společně je prohledáme.
A z kostela rukopis
býval Hankův tajný spis.
ach, ten známý Václav Hanka,
i dneska je po něm sháňka!

Navštivte nejen přehradu,
ale i zoologickou zahradu.
Opice hbitě skákají,
na návštěvníky se dívají.
Ta největší želva
má tvrdý krunýř jak helma.
Sloni žijí v ZOO také,
nohy mají hrozně velké.
A bělostní pelikáni
chodí si jak velcí páni.
Trávou běží antilopy,
necháávají v blátě stopy.

Moje rodina

Moje maminka
je jako květinka.
Můj tatínek
to je vtipálek.
Moje babička
je jako hvězdička.
Můj dědeček
to je chytráček.
Moje sestřenky
jsou velké hrdinky
a oba bratránci
jsou mí ochránci.

Bydlíme ve žlutém domku,
kolem roste hodně stromků.
Maminka kuře upeče,
tatínek trávu poseče.
Já si lehnu na pohovku,
brácha rozkrojí bábovku.
Dokud se nestane nehoda,
panuje u nás pohoda.

Na zahradě u domku
hrabeme se v záhonku.
S mojí malou sestřičkou
do země kopem motyčkou.
Vznikla z toho velká jáma,
uviděla nás však máma.
Zavolala na babičku,
ta přiběhla za chvíličku.
Jak tu zkázu viděla,
ihned z toho omdlela.
Rozzlobil se i náš táta,
na zahradu rychle chvátá.
Kvůli nám tam staví plot,
při práci z něj teče pot.